Lietas Nr. 132034713
Lietas arhīva Nr. 1-0347-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 18.septembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese I.Apse,

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ aizstāvja, zvērināta advokāta /pers.B/ iesniegto sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 8.maija lēmumu Nr.1255, un

konstatēja:

2013.gada 22.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ziemeļu iecirkņa inspektors /vārds, uzvārds/ sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.978228, kurā norādījis, ka 2012.gada 23.oktobrī plkst.11.45 Rīgā, /adrese/ konstatēts, ka /pers. A/, personas kods /personas kods/, savā izīrētajā garāžā uzglabājis ar akcīzes nodokli apliekamo preci bez LR akcīzes markām. /pers. A/ uzglabājis cigaretes „????" ar Baltkrievijas akcīzes markām.

Norādīts, ka ar savām darbībām /pers. A/ izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.^{3}pantā.

Par minēto administratīvo pārkāpumu ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ziemeļu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas galvenā inspektora /valsts amatpersona/ 2013.gada 20.marta lēmumu sodīts ar naudas sodu Ls 150.

Par minēto lēmumu /pers. A/ aizstāvis, zvērināts advokāts /pers. B/ iesniedzis sūdzību, ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 8.maija lēmumu Nr.1255, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ziemeļu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas galvenā inspektora /valsts amatpersona/ 2013.gada 20.marta lēmums atstāts negrozīts.

2013.gada 7.jūnijā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemta /Pers. A/ aizstāvja, zvērināta advokāta /pers. B./ sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 8.maija lēmumu Nr.1255, kurā norādīts, ka lēmums ir atceļams pilnībā un administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama administratīvā pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ. Viss administratīvā pārkāpuma lietas materiāls sastāv no kopijām no kriminālprocesa materiāliem. Tātad ziņas par kriminālprocesā veiktajām darbībām, kuras vēl tiks vērtētas kā pieļaujamas vai nepieļaujamas pierādīšanā izskatot pēc būtības krimināllietu tiesā, šāda veida ziņas jeb kopijas no krimināllietas materiāliem nevar tikt izmantotas kā pierādīšanas līdzeklis administratīvā pārkāpuma lietā personas vainas pierādīšanā. Tieši tāpēc likumdevējs ir vairāk kā skaidri noteicis šo divu procesu nodalamību, proti, kriminālprocesu no administratīvā pārkāpuma procesa, nosakot, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iegūtās ziņas par faktiem, kā arī ziņas, kas fiksētas ar tehnisku līdzekļu palīdzību, ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā kodeksā noteiktajā kārtībā, šajā gadījumā visi pierādījumi iegūti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lietā nav pierādījumu tam, vai tā ir, vai nav /pers. A/ lietošanā esoša garāža, kurā konstatētas preces, kas apliekamas ar akcīzes nodokli.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta pirmo daļu rajona (pilsētas) tiesa nolēma izskatīt rakstveida procesā 2013.gada 18.septembrī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā, norādot, ka nolēmums būs pieejams tiesas kancelejā 2013.gada 18.septembrī.

Lietas dalībniekiem izskaidrots, ka līdz 2013.gada 1.augustam var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu tiesnesim, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus.

Līdz tiesas noteiktajam termiņam lietas dalībnieki nav pieteikuši noraidījumu tiesnesei, nav lūguši lietu izskatīt tiesas sēdē, kā arī nav iesnieguši citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus.

Izvērtējot lietas materiālos esošos materiālus, sūdzībā norādītos argumentus, tiesnese atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 8.maija lēmums Nr.1255 ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2013.gada 8.maija lēmumā Nr.1255 ietvertos argumentus, tiesnese atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieks ir pareizi konstatējis lietas faktiskos apstākļus, vispusīgi novērtējis pierādījumus un izdarījis pamatotus secinājumus, lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Tiesnese saskaņā ar Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 289.^{13}panta trešo daļu pievienojas Valsts policijas Rīgas reģiona

pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 8.maija lēmumā Nr.1255 noradītajai motivācijai, papildus tiesnese norāda turpmāk minēto.

/pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 169.^{3}pantu, kas noteic, ka personu sauc pie atbildības par ar akcīzes nodokli apliekamo preču (to skaitā preču, kurām piemērojams akcīzes nodokļa atbrīvojums vai atvieglojums) iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu. Tātad, lai personu sauktu pie atbildības par LAPK 169.^{3}pantā paredzēto pārkāpumu, amatpersonai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, pietiek konstatēt, ka persona uzglabā akcīzes preces, kuras nav marķētas ar Latvijas Republikas akcīzes markām. Tā kā fakts, ka /pers. A/ ir glabājis tādas akcīzes preces (cigaretes), kuras nav noteiktā kārtībā marķētas, un par šo faktu lietā nav strīda, /pers. A/ pamatoti saukts pie atbildības.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Šajā gadījumā no kriminālprocesa izdalītie materiāli, kas ir administratīvā pārkāpuma lietā, var būt pierādīšanas līdzeklis administratīvā pārkāpuma izskatīšanā, jo šie materiāli satur pierādījumus, kuri ir attiecināmi uz administratīvo pārkāpumu, kas ļauj izdarīt secinājumus par administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību.

Bez tam, aizstāvja /pers. B/ minētajā krimināprocesā Nr.11815001313 tiesas izmeklēšanas laikā /pers. A/ atzinis savu vainu viņam inkriminētajos noziegumos, par ko ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2013.gada 6.jūnija spriedumu saukts pie kriminālatbildības, līdz ar ko /pers. A/ atzinis, ka kriminālprocesā iegūtās ziņas par faktiem to kopumā ir patiesas un nav strīda par pierādījumu pieļaujamību lietas izskatīšanā.

Savukārt pārējos sūdzības iesniedzēja argumentus, tiesa nevērtē, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu).

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9. panta pirmajā daļā noteiktajam, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244. pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesnese atzīst, ka pārsūdzētais Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 8.maija lēmums Nr.1255 ir tiesisks un pamatots, bet /pers. A/ aizstāvja, zvērināta advokāta /pers. B/ sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{12}.panta otrās daļas 1.punktu, 289^{13}.un 289^{17}.pantu, tiesnese

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ aizstāvja, zvērināta advokāta /pers. B/ sūdzību, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 8.maija lēmumu Nr.1255 atstāt negrozītu.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2013.gada 18.septembrī.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese I.Apse